

1025 19. Nov. 1898: 1. Beh. af Lovf. for Færøerne om Forbud mod Fiskeri med Bundslæbevaad. 1026

Færøerne nogen virkelig Tjeneste dermed, naar man ikke samtidig tilvejebringer et virksomt Tilsyn. Jeg haaber, at den høje Rigsdag ikke alene vil give denne Lov, men ogsaa bevilge Midler til et Tilsyn, der kan gøre Fyldest, og som kan befri Færøerne for den Ulempe, de nu lide under, for den Rovdrift — kan jeg gerne sige —, der nu drives deroppe. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget paa det bedste til det høje Ting.

S. Sørensen: Dette Lovforslag har allerede været til Behandling i det andet Ting. Det har der haft en meget let, til Dels ubemærket, Gang, og er saa blevet sendt os her ned i uforandret Skikkelse, altsaa, saaledes, som det var forelagt fra den højtærede Justitsministers Haand. Det kunde synes, at man af dette kunde slutte, at det var et Lovforslag, hvis Følger og Rækkevidde vare lette at overskue, og som ogsaa her nede maatte have Sandsynlighed for at gaa let og ubemærket igennem. Imidlertid forekommer det ikke mig raadeligt for Folketinget at komme alt for nemt over dette Lovforslag, saaledes som det andet Ting, og jeg skal tillade mig i faa Ord at sige hvorfor.

Jeg skal paa Forhaand indrømme, at Fiskeriet er vigtigt for Færøboernes økonomiske Liv. Det er saaledes oplyst af Landstingsmanden for Færøerne (Fr. Petersen) under Behandlingen i det andet Ting, at i 1896, som er det sidste Aar, for hvilket der foreligger Oplysninger i den Henseende, har Udførselen af Fiskeriprodukter været ca. 1½ Mill. Kr., hvorimod den øvrige Udførsel fra Øerne kun har været 70—80,000 Kr. aarlig. Fiskeriet maa altsaa ganske sikkert siges at være Færøboernes Hovednæringsvej, og for saa vidt bør der ogsaa tages Hensyn til, at denne Næringsvej fremdeles kan blive fortsat. Jeg skal imidlertid, inden jeg gaar videre, bemærke ogsaa over for den ærede Folketingsmand for Færøerne (G. Olsen), at det ikke alene er paa Færøerne, man generes af de engelske Damptrawlere, men ogsaa ved Jyllands Kyster. Det er jo bekendt, at Damptrawlerne ogsaa ligge ved vore Kyster i Hundredevis, ja man kan maaske gerne sige i Tusindevis. I alt Fald har jeg paa

en Gang set mellem 4—500. Det var ved højlys Dag, og de laa ganske vist i det fri Fiskevand, men de liste sig ogsaa ind paa vort Søterritorium og gøre god Fangst der. Det hænder saa, at vore Inspektionsskibe opbringe engelske Fiskefartøjer. Vi ere altsaa ikke ukendte med dette Forhold, og at Fiskeriet paa Jyllands Vestkyst derved skades betydeligt, er sikkert nok. Det stedlige Fiskeri fra danske Fiskeres Side aftager Aar for Aar, idet de mene, at det ikke er lønnende længere, dels fordi Trawlerne have ødelagt en Del af Yngelen, dels og særlig fordi de Redskaber, de bruge, Line med Krøge paa, blive ødelagte af Damptrawlerne i det fri Farvand. Det er altsaa ikke alene Færøerne, der generes ret betydeligt af de engelske Damptrawlere, men ogsaa det øvrige Land.

Det, dette Lovforslag nu forlanger, er jo intet andet, end at Bøderne skulle forhøjes. Man vil ikke længere nøjes med disse Bøder, som ere gældende fra 1893, og som, saa vidt jeg ved, højst kunne gaa til 600 Kr. Nu vil man have, at de skulle forhøjes saaledes, at de kunne gaa fra 1,000 op til 4,000 Kr., samt at man kan konfiskere Ladning og Fiskeredskaber og gøre sig betalt i Skibet, dersom der ikke er kontante Penge til Stede. Dersom nu dette Lovforslag ikke havde anden Rækkevidde end Vedtagelsen af disse Bøder, og man saa i øvrigt lod Færøerne om, hvorledes de kunde faa en saadan Lov høvded, vilde det vistnok gaa meget let. Men Sagen har en anden Side, som ogsaa blev fremhævet netop af det ærede Medlem for Færøerne. Vedtage vi nemlig disse Bødebestemmelser og foretage os intet videre, er og bliver Løven simpelthen kun et dødt Bogstav, som ikke vil influere synderligt paa de engelske Trawlere. Det er saa store Værdier, det her drejer sig om, at Bøder paa 1,000—4,000 Kr. ikke spille nogen Rolle. Naar derimod Inspektionsskibet kan opbringe Trawlerne, standse dem i deres Erhverv en Tid og tage Fangsten, som mængden Gang har langt større Værdi end 4,000 Kr., fra dem, saa kan man gøre dem bange. Et saadant Inspektionsskib, særligt beregnet paa at holde Vagt og Orden ved Færøerne, vil, saa vidt jeg kan skønne, blive et meget dyrt Skib. Her ere